

VRAGEN EN KORTE MEDEDELINGEN

Merkwaardige jachtmethode van de Zilvermeeuw. Gedurende de voorjaarsstrek op de Noordzee heb ik een mij geheel onbekende jachtmethode van de Zilvermeeuw waargenomen. Terwijl deze vogels normaliter achter of midscheeps met het schip meezeilen, azende op keukenafval e.d., viel het mij op, dat zij in de trektijd hoog voor het schip uitzeven. Wanneer er nu trekvogels zoals Spreeuwen, Vinken enz. op het schip neerstreken om te rusten, daalden de meeuwen tot op masthoogte en bleven boven het schip rondhangen. Zodra een der trekvogels het schip verliet en 10 à 15 m van het schip verwijderd was, dook een meeuw op de vogel die, schrikkende, in de meeste gevallen in het water terecht kwam (zeker in 6 van de 10 gevallen) en zo direct aan de meeuw ten prooi viel. Ik nam 20 maal waar, dat deze raak sloeg en tot de slachtoffers, die ik kon identificeren, behoorden 13 Spreeuwen, 4 Vinken, 1 Fitis en 1 Glanskopmees.

W. MEYER, a/b van een coaster.

Comité Natuurwetenschappelijk Werk in de Biesbosch. Reeds geruime tijd bestaan er plannen om de gehele Brabantse Biesbosch (10.000 ha) in te polderen. Hoewel de ligging van de toekomstige dijken nog niet geheel vast staat is men toch reeds met de uitvoering van verschillende dijkwerken begonnen.

Het buitendijkse gebied van de Biesbosch vormt een biologisch milieu, dat vrij sterk afwijkt van de andere in West-Europa aanwezige landschappen. Als meest typische milieu-factor geldt de aanwezigheid van stromend „zoet” rivierwater, dat niettemin onderhevig is aan een twee-maal daagse getijdeschommeling van gemiddeld twee meter. Uit het tot dusver gedane onderzoek is reeds gebleken, dat dit merkwaardige milieu aan de plaatselijke planten- en dierenwereld een geheel eigen karakter heeft verleend. Wat betreft de wetenschappelijke waarde verwijzen wij onder meer naar het Memorandum betreffende de plannen tot inpoldering van de Brabantse Biesbosch, welk de Commissie van Natuur- en Landschapsbescherming in 1950 aan alle leden der Tweede Kamer deed toekomen, en voorts naar de artikelen van Verhey (D.L.N. 1950) en Zonneveld (Toeristen Kampioen, Febr. 1951).

Het zal nu wellicht nog enkele jaren duren voordat dit interessante studiegebied als gevolg van de inpolderingswerkzaamheden voor het belangrijkste deel verloren zal gaan. Het is dus nog mogelijk, maar tevens zeer urgent, dat voor het te laat is, veel aandacht aan dit terrein wordt besteed. Wellicht ook kunnen de resultaten van het onderzoek er toe bijdragen, dat een representatief gedeelte van dit gebied als wetenschappelijk natuureservaat gespaard blijft, in geval dit waterstaatkundig mogelijk zal blijken.

Dat er tot dusverre nog weinig wetenschappelijk onderzoek in de Biesbosch plaats heeft gehad, ligt ten dele aan de betrekkelijk slechte toegankelijkheid, terwijl men ook over een boot moet kunnen beschikken. Verschillende onderwerpen zijn reeds in studie genomen: bodemonderzoek, plantensociologie, zwammen, galen, vogels, zoogdieren en vissen. Vanzelfsprekend is meer belangstelling, ook voor deze onderwerpen, gewenst.

Om grotere activiteit mogelijk te maken en te stimuleren is bovenvermeld comité samengesteld. Dit stelt zich voor hen, die in de Biesbosch wetenschappelijk willen werken, de nodige faciliteiten (huisvesting en terreinkennis) te verlenen, terwijl zo nodig voor een boot kan worden gezorgd. Vooral voor studenten, die een onderwerp zoeken, liggen hier mogelijkheden.

Wij wekken een ieder, die meent in dit prachtige gebied wetenschappelijk werk te kunnen verrichten op, zich in verbinding te stellen met één der laatste twee ondertekenaars.

Het comité :

Prof. Dr G. P. Baerends.
 Prof. Dr C. H. Edelman.
 Prof. Dr J. Heimans.
 Dr Ir A. W. Kloos.
 Prof. Dr D. J. Kuenen.
 Prof. Dr J. H. Venema.
 Dr V. Westhoff.
 Ir I. S. Zonneveld, Polder Maltha,
 Biesbosch (Drimmelen).
 C. J. Verhey, Biol. drs,
 Bleyenburgerstraat 8, Dordrecht.